

ΠΟΙΗΣΙΣ.

Ο ΧΡΟΝΟΣ.

EI' nomo e le sue tombe
 EI' estreme sembianze e le reliquie
 Della terra e del ciel traveste il tempo.
 Foscolo Sepolcri.

Ὁ Χρόνος, οἶμοι! φεύγει φίλη,
 Κε' ἀπ' τὰ κοράλλινα σου χεῖλη
 Ἀρπάζει ῥόδα δροσερά.
 Μαζῆ μου κάτω ἔς τὸ ποτάμι
 Ὅπου σφυρίζει τὸ καλάμι,
 Ποῦ ψιθυρίζουν τὰ νερά.

Ἐκεῖ κατάβα πρὶν περάσῃ
 Κακοῦργος στρόβιλος κε' ἀρπάσῃ
 Τοὺς τρυφεροὺς μας βρεμβασμούς·
 Πρὶν τὸ ψυχρὸν χειμῶνος χιόνι
 Τῶν καρῶν μας νὰ παγῶνῃ
 Ἀρχίσῃ, φίλη, τοὺς πλωμούς.

ὦ ποταμέ! τὰ ρεύματά σου
 Εἰς τὰς ἀγάλας τὰς ψυχράς σου
 Μίαν κἀν βιάσασε στιγμήν,
 Τὰς εὐτυχεῖς μας μὴ πως ὥρας
 Εἰς ἄλλας σύρης ξένας χώρας
 ὦπου βαθὺς εἶν' ὁ πυθμῆν.

Πλὴν μανιώδης, φεῦ! ἀφρίζει,
 Καὶ ἀνεπίστροφα κρημνίζει
 Τὰ ρεύματά του τὰ θολά!
 Οὕτω τοῦ βίου τὰς ἡμέρας
 Τὸ ἀπερθές ὁ Χρόνος τέρας
 Ἀκούραστος, φίλη, κυλά.

Ἐπὶ τὰς λεύκας πλὴν ἐκείνας
 Εἰς ἀνθηράς ὅπου μυρσίνας
 Αὔρα προσηρτίζεται δειλή,
 Ὁ πανδαμάτωρ ἴσως Χρόνος
 Τὸ τρυφερὸν τῆς ἀηδόνος
 Ἄσμα νὰ σβέσῃ συσταλῆ·

Τὸ γλυκὸ πῦρ ἴσως πόνεσῃ
 Τοῦ βλέμματός σου ν' ἀποσβέσῃ!
 Ἴσως, ὦ φίλη, λυπηθῆ

Τοὺς μελανοὺς σου τοὺς βροστῆρους
 Κ' εἰς τῶν πτηνῶν τοὺς γλυκεῖς ἤχους
 Ἴσως κ' ἐκεῖνος κοιμηθῆ.

Ματαίως πλὴν τὸν ἐξορκίζω!
 Νὰ σταματήσῃ δὲν ἐλπίζω,
 Ἀμείλικτος κ' ἐδῶ περᾶ!
 Ἴδὲ, τὰ φύλλα μαραμμένα
 Σκοροπῆ τῆς λεύκης ἕνα ἕνα
 Μὲ τὰ μεγάλα του πτερὰ.

Εἰς τῆς ποιήσεως κἀν, φίλη,
 Τὴν ἐλαφρὰν λέμβον, τὰ χεῖλη,
 Τὰ ῥόδινα σου πρὶν σβεσθῶν,
 Οἱ δυστυχεῖς ἀε' ἐπιβῶμεν,
 Ἴσως ἐκεῖ λησμονηθῶμεν,
 Ἴσως αἰ ὄραί μας σταθῶν!

Ἐκεῖ ἡ πλάνος φαντασία
 Ἐτὰ χρυσοκέντητα ἱστοῖα
 Τῆς λέμβου μας θε' νὰ φυθᾶ!
 Καὶ θὰ μᾶς ψάλλουν αἱ Σειρῆνα,
 Καὶ ναῦται! Ὀνειροὶ θὰ ἦναι
 Μὲ τὰ πτερὰ τῶν τὰ χρυσᾶ!

Ἄλλ' ἀμερίμνωσ ἐνῶ ψάλλῃ
 Καὶ διὰ σέ τρέμω καὶ πάλλω,
 Εἰς τὰς ὠχράς σου παρεῖδαι
 Βλέπω τὰ ἴχνη του ἀφνειοῦ
 Ὁ γέμων χρόνος, κ' ἐκεῖ χύνει
 Ῥυτίδας, οἶμοι! καὶ σκιάς.

ὦ! ἐλησμόνησα ν' ἀρπάσω
 Τὴν εὐτυχίαν πρὶν τὴν χάσω,
 Δὲν ἤλπισα τόσῳ ταχεῖς
 Τὸ ἄσμα μου πρὶν τελειώσῃ
 Νὰ ρεύσῃσι, νὰ διαβῶσι
 Οἱ χρόνοι μας οἱ εὐτυχεῖς!

Γ. ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ.

ΜΗΤΡΙΚΗ ΤΥΦΛΩΣΙΣ.

- Γιατί κλαδεσαι πέρδικα καὶ κλαῖς μὲ τόσο πόνο;
- Πῶς νὰ μὴ κλαίω, κυνηγέ, ὅπου βροστῆς τουφεκί.
- Καὶ θαύρης τὰ παιδάκια μου ποῦ παίζουνε παρέκει.
- Πῆς τί σημάδια ἔχουνε καὶ δὲν σοῦ τὰ σκοτόνω.
- Ἄμα τὰ ἰδιῆς ἀντίκρυ σου εὐθὺς θὰ τὰ γνωρίσης
- Εἶναι περίσσια ὠμόρφα καὶ περπατοῦν μὲ χάρι·
- Ἄλλα πέρδικα σὰν αὐτὰ δὲν παίζουν ἔς τὸ χορτάρι·
- Σκότονε τ' ὄσχημα παυλιὰ, τ' ἄμορφα μὴν τάγγισής.

Δὲν ἀργήσῃς ὁ κυνηγὸς κοντά της νὰ γυρίσῃ·
 Εἶχε 'ς τὸ χέρι δύο μικρὰ περδίκια σκοτωμένα.
 — Παιδάκια μου, τί μῶμελλε τὴν ἔζημη ἔμένα,
 Νὰ μὲ γελᾷς ὁ κυνηγὸς καὶ νὰ σὰς τουφεκίσῃ!

— Μόνη σου φταίς, κι' ἡ συμφορὰ, ὧ περδίκια, σοῦ
 πρέπει,

Γιατί πῶ ἀτχημα πουλιά δὲν εἶδα 'ς τὴ ζωὴ μου.

— Τῆς δόλιας, μοῦ 'φυγε ἀπ' τὸν νοῦ, πῶς 'εἶπ' ἀκριβὸ
 παιδί μου

'Εγὼ θὰ βλέπω εὐμορφίεσ πού ὁ ξένος δὲν ταῖ· βλέπει!

Δ. ΒΙΚΕΛΑΣ.

ΔΕΚΑΗΕΝΘΗΜΕΡΟΝ.

20 Ἰουλίου 1863.

Ὅλα τὰ τηλεγραφήματα καὶ αἱ διὰ τῶν τελευταίων ἀτμοπλοίων κομισθεῖσαι εἰδήσεις συμφωνοῦσι πληρέστατα, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν μετ' ὄλιγον φθάσει εἰς τὴν νέαν πατρίδα του, ἀναχωρῶν ἐκ Κοπενάγης περὶ τὰ μέσα ἢ τέλη τοῦ προσεχοῦς Αὐγούστου καὶ διερχόμενος ἐκ Βρυξελλῶν, Παρισίων καὶ Λονδίνου. Περὶ τὴν ἐποχὴν ταύτην θὰ ἦναι περαιωμένον καὶ τὸ τῆς ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου ζήτημα, τὸ ὁποῖον μικρὰν μόνον διατύπωσιν ἔχει εἰσέτι νὰ ὑποστῇ, τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῆς Ἑπτανήσου παραδοχὴν αὐτοῦ.

Ἐδόθη τέλος ὑπὸ τῆς ῥωσσικῆς κυβερνήσεως ἡ περιμενομένη ἀπάντησις εἰς τὰς πρὸς αὐτὴν ὑπὸ τῶν τριῶν δυνάμεων ἀπευθυνθείσας διακοινώσεις, τὴν ὁποῖαν ποικιλοτρόπως σχολιάζουσιν αἱ εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες. Ἡ ῥωσσικὴ κυβερνήσις διὰ τῆς ἀπαντήσεώς της ταύτης οὐδένα παραδέχεται ἐκ τῶν προταθέντων ὑπὸ τῶν δυτικῶν δυνάμεων, ὄρων, ἀπεναντίας κηρύσσει ἀμέσως ὅτι τῇ εἶναι ἀδύνατον νὰ κάμῃ ἀναχωρῆν, ὡς ἐκ τῆς ἐξεγέρσεως τοῦ ῥωσσικοῦ λαοῦ ἐναντίον τῶν Πολωνῶν. Ὁ πρίγκηψ Γορτσάκωφ διατείνεται ὅτι ἡ τῆς ἐπαναστάσεως ἐστὶα ὑπάρχει ἐν Λονδίῳ καὶ πρὸ πάντων ἐν Παρισίοις, ἔνθα ὑποθάλλεται. Μεταβιζίων κατόπιν εἰς τοὺς προταθέντας ὄρους, λέγει, ὅτι τινὲς μὲν τούτων ἐπραγματοποιήθησαν, οἱ δὲ λοιποὶ περιέχουσι γενικὰς ἀρχὰς, τὰς ὁποίας ἐπιφυλάσσειται ὁ αὐτοκράτωρ ν' ἀναπτύξῃ ἐν καιρῷ τῷ δέοντι. Μόνον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ πολωνικοῦ στρατοῦ, ἣν δὲν παραδέχεται, λέγει: «τῷ 1831 ὁ πολωνικὸς στρατὸς ἐπὴνεγκε τῆς χώρας του τὴν καταστροφὴν· ἐὰν δὲ σήμερον οἱ Πολωνοὶ διαδραματίζουσι σηνάς οὐχὶ ὀλιγώτερον φοικαλέας τῶν τότε, καὶ δὴ καὶ ἄνευ τακτικοῦ στρατοῦ, τί θὰ προσδοκᾷ

ἡ Ῥωσσία, ἐὰν ποτε οὗτος ἀποκατασταθῇ».

Οὔτε τὴν συγκρότησιν συνόδου πρὸς λύσιν τοῦ πολωνικοῦ ζητήματος παραδέχεται ἡ ῥωσσικὴ ἀπάντησις. Προτείνει ἀντὶ τοῦ ὄρου τούτου τὴν μεταξὺ τῶν διαμελισσῶν τριῶν δυνάμεων συνενόησιν, ἣς τὸ ἀποτέλεσμα νὰ κοινοποιηθῇ κατόπιν καὶ εἰς τὰς αὐλὰς τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας. Διὰ τοῦ προτεινομένου δὲ τούτου ὄρου ζητᾷ ὁ πρίγκηψ Γορτσάκωφ ν' ἀποσπάσῃ τὴν Αὐστρίαν ἀπὸ τῶν δυτικῶν δυνάμεων, καὶ μετ' αὐτῆς καὶ τῆς Πρωσσίας νὰ σχηματίσῃ δευτέραν περὶ Πολωνίας ἰεράν συμμαχίαν.

Ἡ πρὸς τὴν αὐστριακὴν διακοινώσιν ἀπάντησις τῆς Ῥωσσίας εἶναι μᾶλλον περιποιητικὴ τῶν πρὸς τὰς ἄλλας δύο τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας. Ἄλλ' ἡ αὐστριακὴ κυβερνήσις ἄμα λαβοῦσα ταύτην ἔσπευσε νὰ διακηρύξῃ ὅτι ἡ μεταξὺ τῶν τριῶν κυβερνήσεων Βιέννης, Λονδίνου καὶ Παρισίων γενομένη συνενόησις ἀποτελεῖ μεταξὺ αὐτῶν δεσμὸν, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου δὲν δύναται νὰ λυθῇ ἡ Αὐστρία, ὅπως διαπραγματευθῇ ἰδίᾳ μετὰ τῆς Ῥωσσίας. Τοῦτο δὲ ἔπραξεν ἵνα μὴ δώσῃ ἀφορμὴν ὑποψιῶν ἐκ μέρους τῶν δύο δυτικῶν δυνάμεων ἢ πρὸς αὐτὴν περιποιητικὴ ἀπάντησις τῆς αὐτῆς τῆς Πετροπόλεως.

Οὕτως αἱ προσδοκίαι τοῦ κοινοῦ, περιμενοντος εὐχάριστον καὶ εἰρηνικὴν ἄμα λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου, ἐματαιώθησαν, αἱ δὲ ὁσημέραι περιπλοκαὶ ἄς λαμβανει, φέρουσι τοὺς πλείστους εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ διαταράξον τὴν εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην τηλεβόλον δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ ἠχῆσῃ. Αἱ προπαρασκευαί ἀφ' ἐνὸς τῆς Ῥωσσίας, διατάξεως στρατολογίαν πεντακοσίων σχεδὸν χιλιάδων ἀνδρῶν, καὶ ὀχυρούσης ἐσπευσμένως τὰ φρούριά της, ἡ ὑπὲρ τῶν Πολωνῶν ἐξεγερθεῖσα κοινὴ τῆς Εὐρώπης γνώμη, αὐξανομένη καθ' ἑκάστην, ἀφ' ἑτέρου ἐκορύφωσε τὴν ὑπὲρ τοῦ πολέμου πεποιθῆσιν. Ἄν καὶ τὰ πράγματα βλέπομεν δεινωθέντα, ἔχομεν ὅμως εἰσέτι ἐλπίδας ὑπὲρ τῆς εἰρηνικῆς λύσεως τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος, βασιζόμενοι εἰς τὴν ἐν τῇ Βουλῇ ἀγόρευσιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας Λόρδου Ῥώσελ, καὶ εἰς τὴν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης ἐργαζομένην μερίδα τῆς εὐρωπαϊκῆς κοινωνίας.

Ἐνῶ δὲ ταῦτα διπλωματικῶς ἐνεργοῦνται, οἱ Πολωνοὶ ἐγκαρτεροῦσιν ἡ δὲ ἐθνικὴ κυβερνήσις αὐτῶν ἐργάζεται ἀνευδῶτως διοργανίζουσα τὸ κράτος της. Διατάσσει στρατοὺς, ἐπιβάλλει φόρους, ἔχει τακτικὴν ἑπαρχιακὴν διαχείρησιν, δικα-